

Pedra sobre pedra

Una piscina per a una residència vacacional de Peratallada va ser una de les obres seleccionades pel jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona i també ha estat distingida en altres guardons

TEXT **ALFONS PETIT**

No va ser només el jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques gironines el que va considerar excel·lent la feina que els arquitectes de l'estudi barceloní Mesura (Benjamín Iborra Wicksteed, Jordi Espinet Roma, Jaime Font Furest, Carlos Dimas Carmona i Marcos Parera Blanch) van fer a l'hora de dissenyar un jardí amb terrassa i piscina en un immoble de Peratallada (Forallac), i per això el va seleccionar com una de les obres finalistes en l'apartat de Paisatges dels guardons; el projecte, batejat com *Un jardí de Pedra Tallada* pels seus autors, també va ser guardonat en els premis de l'Associació de Joves Arquitectes de Catalunya (Ajac) i en els Piscina & Wellness Barcelona 2017 (hi va guanyar en la modalitat de millor piscina residencial), a més de rebre una menció especial en els Architzier A+ Awards.

Iborra, Espinet, Font, Dimas i Parera donen detalls sobre la seva intervenció en aquest immoble tant al web de Mesura com en la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017. I hi comencen detallant l'emplaçament de la casa i les seves característiques: «En un enclavament únic al món, el castell de Pera-

tallada, Bé Cultural d'Interès Nacional, es troba el jardí d'aquest habitatge privat. Un lloc de retir, al cor d'un poble que conserva en els seus carrers vestigis del seu passat medieval».

Tot seguit, els arquitectes de Mesura donen alguna referència més de la construcció que serveix d'escenari per a la seva proposta arquitectònica: «Peratallada (el nom significa pedra tallada) és un dels enclavaments medievals més singulars del país, coronat pel seu fastuós castell compost de diversos edificis que comparteixen un pati comú. Al cor d'aquest pati, una tímida i camuflada residència de vacances, lloc de retir per cos i ment, reclama un jardí amb terrassa i és Mesura qui rep l'encàrrec de realitzar-lo». A partir d'aquí, Iborra, Espinet, Font, Dimas i Parera expliquen com afronten aquest encàrrec: «El categòric respecte per la història del lloc i l'ús de material d'origen local són el punt de partida d'un projecte que es proposa utilitzar la piscina (i els tres nivells que comporta) com a ròtula per salvar una topografia complexa, amb la qual cosa es completa l'adequació de la intervenció a l'entorn paisatgístic». En aquest entorn, apunten, i «propera a la residència, una bella acàcia centenària s'alça com a contrapunt a l'horitzontalitat del projecte».

L'elecció del material que utilitzaran condiciona no només l'aspecte final de l'obra, sinó fins i tot la manera de treballar: «El marbre travertí blanc d'origen turc colonitza els nivells de la terrassa amb peces re-

cuperades d'un projecte aliè d'un altre poble de la província de Girona. Aquest origen de caràcter reciclat implica treballar el material en peces de format reduït i de mides diferents, i obliga a un laboriós replantejament de l'especejament».

Malgrat aquest esforç addicional, el resultat final aconsegueix l'objectiu de lligar passat i present i d'afavorir el descans i la relaxació dels seus usuaris: «La piscina, rematada en microciment incolor, conserva en el seu reflex els vestigis del passat medieval i la natura de l'entorn, i dona assossec al lloc pel constant so del moviment de l'aigua que vessa per un dels seus costats longitudinals i cau en cascada a un canal».

Fitxa tècnica

► **Projecte:** Un jardí de Pedra Tallada.

► **Municipi:** Forallac.

► **Autors:** Benjamín Iborra Wicksteed, Jordi Espinet Roma, Jaime Font Furest, Carlos Dimas Carmona i Marcos Parera Blanch, arquitectes.

► **Col·laboradors:** Berta Josa Forgas i Marc López Manas (interioristes), i Adrià Boqué Rodríguez, Joan Capdevila Batlle i Borja Mas Rodríguez (arquitectes).

► **Contractista:** Burgos Gasull.

► **Fotografia:** Salva López.

A